

[Robert Mikkelsen.]

betalingen er erlagt, men jeg synes, at denne Oplysning henleder Opmærksomheden paa en Praksis, som muligvis er forkert, og som bør ændres og absolut ikke opfordrer til Videreførelse.

Sagt kort er Forholdet simpelt hen det, at Skatteyderen faar eftergivet henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af sin Efterbetaling, idet han sparer tilsvarende Beløb i Skat for det følgende Skatteaar.

Jeg kan ikke overse, om den Fordel, der saaledes gives Skatteyderen ved at maatte fradrage hele Efterbetalingen i et Aar, ikke er større end den Fordel, han vilde have af det regulære Fradrag, han kunde have opnaaet ved at erlægge Skatten af det rigtige Beløb Aar for Aar. Fordelen for Efterbetaleren maa jo være indlysende, naar Skattesatserne er steget i den Periode, hvor Snyderierne har fundet Sted, men ogsaa ellers faar han vist en Fordel ved det store samlede Fradrag. Jeg vil gerne bede den højtærede Finansminister sige mig, om ikke det er Tilfældet.

Hvorledes det nu end forholder sig hermed, saa synes jeg ikke, det er rigtigt, at det finansielle Provenu af Pengelovene paa den Maade skal reduceres til Fordel for Skattesnyderne, og mit Parti er af den Opfattelse, at Skattemyndighedernes Praksis i denne Henseende bør ændres. Kan det ikke ske uden Lovhjemmel, vil vi foreslaa, at der i denne Lov optages en Bestemmelse, hvorefter det ikke er tilladt at fradrage Efterbetalinger af for lidt erlagt Skat i det paagældende Aars Indtægt. Indfører man denne Bestemmelse, vil Statens Indtægter efter de foreliggende Overslag stige med meget betydelige Beløb for Staten, Fonden og Kommunerne, med i hvert Fald flere Hundrede Millioner Kroner.

Jeg haaber, at dette Forslag fra vort Parti, som altsaa giver Anvisning paa en Indtægt for det offentlige ud over det paaregnede Beløb paa et Par Hundrede Millioner Kroner, vil blive velvilligt modtaget af den højtærede Finansminister, der næppe kan have Interesse i at spare Skattesnyderne for de Betalinger, som med fuld Føje bør paa-hvile dem.

Den anden Ting, jeg vil omtale i Forbindelse med Lovforslagets § 1, er Spørgsmaalet om, hvorledes der skal disponeres

over disse Midler. Efter Forslaget skal de overføres til Statens Reguleringskonto i Nationalbanken.

Mit Parti mener ikke, at der er Grund til endnu at tage endelig Bestemmelse i denne Henseende. Vi ønsker gerne at høre lidt nærmere om Regeringens Planer, før vi tager endelig Stilling til dette Problem, og vi finder især, at det kunde være af Interesse at se Forslaget til Eengangsskatten og til Anvendelse af denne Skats Provenu.

Spørgsmaalet om Anvendelsen af disse ekstraordinære Indtægter hænger sammen med Pengepolitikken i det hele, og jeg er ikke sikker paa, om det danske Samfund har saa stor Interesse i, at Staten anvender disse store ekstraordinære Beløb til Afskrivning paa Gæld, og om ikke det er mere formaalstjenligt til Videreførelse af Rentesænkningen og til Stimulans for Produktion og Beskæftigelse at holde saadanne Beløb helt eller delvis til fri Disposition.

Vi vil derfor foreslaa, at man ikke allerede nu bestemmer sig for at afskrive disse Indtægter paa Tilsvaret efter Garantien til Nationalbanken, men at de paagældende Midler indsættes paa en Særkonto, saaledes at der senere kan træffes nærmere Bestemmelse om deres Anvendelse.

Lovforslagets § 2 angaar, som jeg sagde til at begynde med, noget helt andet end det, Lovens Titel drejer sig om. Den handler om Nedsættelse af et Nævn, som skal træffe Bestemmelse om Henstands- og Afdragsordning for Skattesnyderne. Nu regner jeg med, at Skattemyndighederne er vant til at staa over for dette Problem. Der maa hvert Aar blive idømt Bøder og Efterbetalinger i et saadant Omfang, at den paagældende Skatteyder ikke kan klare det paa een Gang, saaledes at der maa træffes en passende Aftale. En saadan foretager — gaar jeg ud fra — Skattemyndighederne fra Tilfælde til Tilfælde, ligesom Politiet kan gøre det for sit Vedkommende, naar det drejer sig om Bøder efter Straffelove og Politivedtægter. Det er altsaa Ting, som i og for sig ikke skulde gøre en særlig Lovgivning paa-kraevet.

Det væsentlige ved Forslaget ligger vel i nogle Ord i Bemærkningerne om, at det ikke sjældent vil være vanskeligt for Skattesnyderne at klare Bøden og Efterbetalingen i faa og hurtigt forfaldne Afdrag. Det